

взе въ устицата си малко водица и веднага прѣхвъркна на кръста, кацна на таблицата гдѣто пишеше: „Исусъ Назариенинъ Царь Юдейски“ послѣ слѣзе надъ главата Му и . . . нѣколко капчици отъ взетата водица паднаха въ засъхналитѣ уста на Спасителя . . . Птиченцето непрѣстанно прѣхвъркваше и капчица по капчица се подносѣха вече къмъ самитѣ уста на Страдалецътъ Христосъ! . . . Кроткото лице на Христа просия отъ неземна усмивка и се оживи... Той отпрати Своя благодарственъ поглѣдъ на Божието птиченце! . . . То прѣстана вече да носи водица и право отъ кръста кацна на земята близо до самия Него. Христосъ награди птиченцето . . . Една скжпоцѣна капка отъ Неговата кръвъ падна на главичката на птиченцето и . . . остана за винаги! . . . Слѣдното потомство на праведното птиченце за винаги получи червеното петно на главичката си. Това птиченце бѣ „Малиновчето“. . . .

Георги Ботевъ.

